

Vítejte v době zkapalňování

Byť mnohé z nás asi napadla v závěru letošních prázdnin slavná věta „Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným...“, nedeme dnes rozjímat o počasí. Zkrátka spodní vody je málo, srážkový deficit z předchozích let stále trvá a v některých českých a moravských koutech je opravdu již markantní. Nakonec i státní úředníci se probrali s návrhy na zlepšení situace a vybízejí nás k činům. Deštivé září nám naplnilo po okraj sudy, ale v období, kterému říkáme babí léto, je to, jako když přijdeme s křížkem po funuse.

Podle kalendáře a zcela logicky někoho napadne téma kvasu. Jsem si vědom negativních dopadů nadměrného požití koncového produktu, rozhodně nechci dělat na stránkách našich novin reklamu pěstitelským pálenicím, ale samotný proces je tradičním výrobním procesem, takto to dělali naši prapradědové, dědové, otcové a všichni jsme to přežili. Vznešenou řečí dnešního eurobyznysu jde o zachování tradic našich předků a vyvolání potřeby společenského života, kdy se nejen v rodinném kruhu podíváte, jak to komu „řetízkuje“. Upevňujete společenský život. Samozřejmě s rozumem! Ruku na srdce, a co náš společenský život? Jsou výjimky, co pravidelně vyjíždí za kulturou do města, ale slyším naříkání o chybějícím sále v Holici, slyším, že není klubovna či jiná větší místnost pro shromažďování. Byznys a individuální potřeby převládaly tradiční hodnoty a zájem obyvatel. Ano, dnešní doba nás pomalu a jistě válkuje. Místo rodinné návštěvy kina si film stáhneme a pustíme každý na svém počítači. Pravda, ušetřili jsme spoustu peněz, ale jen do okamžiku, kdy ze schránky vylovíte další hromadu reklamních letáků s výhodnou nabídkou zpravidla věcí zbytných, ale s označením „novinka“. Typicky

se jedná o nákup mobilů, kdy starý ještě funguje, ale kupujeme nový, protože ten je nepatrně lepší. Obchodní řetězce nám diktují, kde máme nakupovat, nadnárodní společnosti určují, co budeme nakupovat, a politické strany nám říkají, co si máme myslet. Jako bezvýznamná většina společnosti jsme tímto systémem určení k bezstarostné spolupráci, budeme utrácet své mnohdy podprůměrné platy za správné zboží, necháme politiku pečovat o náš blahobyt. Když už budeme v této duševní nečinnosti, stáhněte si film *Přelet nad kukaččím hnízdem*. Je to americký film z prostředí psychiatrické léčebny, kupodivu režisérem byl Čech. Při troše pozornosti vám neunikne věta „Nejste ani o chlup větší cvoci než ti zoufalci, co chodí volně po ulicích!“ Tím chci říct, že „že nejsme větší ... než ti, co nám diktují svoji hru“. Právě probíhá lov našich volebních hlasů, použijme slogan „Na pivo s rozumem“ a pojďme k volbám se svým vlastním názorem. Nenechejme se jen tak lehce zkapalnit. Když vydržíte sledovat zmíněný film až do konce, v závěru jedné scény zazní „Nepovedlo se – no a? Alespoň jsem to zkusil!“

Jsem si vědom, že účinnost tohoto textu je menší než sloganu „Na pivo s rozumem“ na pivním tácku. Sotva papírové kolečko dopadne na stůl, změní se v přistávací plochu pro orosený půllitr. Inspiroval jsem se knihou *Od hlouposti k šílenství – Zprávy o tekuté společnosti*, autorem je Umberto Eco. Určitě znáte film *Jméno růže* natočený podle jeho stejnojmenné knihy.

František Ryšánek

Hodnoty tradiční kultury na Hané

Projekt občanského sdružení Moravský labyrint

V závěru měsíce září měla holická veřejnost možnost ve třech dnech navštívit první ročník přehlídky ochotnických divadel, která se konala ve stodole Holického statku, kde organizátoři projektu z občanského sdružení Moravský labyrint připravili novou divadelní scénu. V rámci přehlídky vystoupilo celkem pět divadelních souborů z okolí Olomouce, a přestože se jednalo o ryzí amatéry, příjemná atmosféra při představení dala zapomenout i na nepřízeň počasí.

Holickou divadelní přehlídku v pátek zahájil soubor mladých ochotníků „Za dveřmi“, který vznikl v létě roku 2007 s cílem obnovit tradici ochotnického divadla v Náměšti na Hané. Jeho repertoár tvoří známé hry jako Mluvicí prsten, Strašidlo Cantervillské, Tenor na roztrhání, Nájemníci pana Swana aneb Habaďůra, Peklo v hotelu Westminster, Na správné adrese nebo Bez obřadu. Pro letošní divadelní sezónu si připravili satirickou komedii **Revizor**, která patří k nejslavnějším dílům světové dramatické literatury. O činnosti tohoto souboru si můžete přečíst na www.divadlo-zadvermi.cz.

Druhý den divadelní přehlídky zahájil odpoledním představením Divadelní soubor J. K. Tyla z Brodku u Přerova kouzelným příběhem **Čarodějův učeň**. Tento soubor je výjimečný svojí dlouhou tradicí, vždyť uváděný výčet nastudovaných představení začíná rokem 1973. Blíže o souboru na www.brodeckedivadlo.cz. Sobotní večer patřil Divadelnímu spolku Bukovany s novinkou v jejich repertoáru, hrou **Hrobka s vyhlídkou**, byla to její první repríza. Přestože vznik spolku se datuje teprve rokem 2012, tak za poměrně krátkou dobu stihl nastudovat několik zdařilých představení a vytvořil si kvalitní technické vybavení pro ozvučení a osvětlení sálu. Spolek se proto podílel i na technickém zabezpečení holické divadelní přehlídky a režisér souboru Jan Machalka zajistil organizaci divadelní stránky této mimořádné akce. Více na www.divadlobukovany.cz.

Závěrečný den otevřela dopoledne klasická pohádková komedie **Čert a Káča** v podání souboru Osvětová beseda Velká Bystřice. Hubatá Káča by nejraději stále tancovala, tak není divu, že utahala celé peklo. Svým temperamentem potěšila oko nejednoho diváka. Nejen nabídku představení tohoto souboru si můžete prohlédnout na www.obvb.cz. V závěrečný večer patřilo jeviště mladému hranickému souboru Ventyl, který uvedl francouzskou komedie **Dva nahatý chlapi**. Toto představení v současné době slaví velký úspěch nejen v Paříži a Divadlo Ventyl ji 3. listopadu 2016 uvedlo v české premiéře. O holickém představení na webových stránkách souboru (www.ventyl.cz) je uvedeno toto: „*Ventyl v Olomouci – 24. října jsme ve velice chladné holické stodole odehráli v rámci přehlídky Hanéhraní naše první olomoucké představení. Diváci, vybavení grogem, svařákem a teplými dekami, nám vytvořili hřejivou atmosféru s opakovaným potleskem na otevřené scéně.*“

Pamětníci možná vzpomínají na divadelní představení v tělocvičnách holické školy, kde je vybudováno i jeviště a přece jen tam tolik nefouká. Nyní se můžeme těšit na další ročník Ochotnického Hanéhraní v roce 2018. Snad již bude babí léto, jak má být.

František Ryšánek

Na základě návrhu komise městské části dojde k přejmenování některých zastávek na území Holice. Společně s pravidelnými změnami jízdních řádů a trasování linek veřejné linkové dopravy budou nové názvy zastávek platit od 1. ledna 2018.

„Názvy byly posuzovány především z hlediska jejich aktuálnosti a délky v návaznosti na možnosti zobrazování na předních a bočních panelech vozidel MHD,“ vysvětlil primátor Antonín Staněk.

ZMĚNY NÁZVŮ ZASTÁVEK

Současný název zastávky		Nový název zastávky
Hamerská	⇒	Staškova
Holice, rest. U Sokolovny	⇒	Týnecká
Masokombinát	⇒	Hamerská
Milo II	⇒	Hamerská, Milo

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2017

Prezident republiky vyhlásil termín voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky **na pátek 20. a sobotu 21. října 2017**. Hlasování bude probíhat **v pátek od 14 do 22 hodin a v sobotu od 8 do 14 hodin**.

Seznamy voličů – Stálý seznam voličů vede Magistrát města Olomouce pro voliče, kteří jsou v Olomouci přihlášení k trvalému pobytu. Každý volič si může v úředních hodinách na oddělení evidence obyvatel, občanských průkazů a cestovních dokladů, Palackého 14, Olomouc, ověřit, zda je zapsán v seznamu; může požadovat doplnění údajů nebo provedení oprav.

Voličské průkazy – Žádosti o vydání voličského průkazu jsou přijímány ode dne vyhlášení voleb, tj. od 2. května 2017 do 13. října 2017 (písemné podání) do 18. října 2017 do 16 hodin (osobní podání).

20. a 21. října 2017

VOLBA PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY

Volba prezidenta České republiky se na území České republiky koná ve dvou dnech, a to **v pátek 12. ledna 2018 od 14 hodin do 22 hodin a v sobotu 13. ledna 2018 od 8 hodin do 14 hodin**. Případné druhé kolo volby prezidenta České republiky se na území České republiky koná rovněž ve dvou dnech, a to v pátek 26. ledna 2018 od 14 hodin do 22 hodin a v sobotu 27. ledna 2018 od 8 hodin do 14 hodin.

Voličem pro volbu prezidenta České republiky je státní občan České republiky, který alespoň druhý den volby, tj. 13. ledna 2018, dosáhl věku nejméně 18 let. Ve druhém kole volby může volit i státní občan České republiky, který alespoň druhý den druhého kola volby, tj. 27. ledna 2018, dosáhl věku 18 let.

Vznik samostatného československého státu a loutkové divadlo

Spojovat vznik samostatného československého státu s loutkovým divadlem se může na první pohled jevit jako znevažování klíčového momentu formování českého národa. Ovšem pokud se seznámíme s historií loutek, zjistíme, že významnou součástí snah o posílení vlastní národní identity v rámci monarchie byl i fenomén rodinných loutkových divadel.

„Přál bych si, aby naši čeští malíři dali českému dítěti české loutkové divadlo s českou světnicí, s českou návsí, s českým městem a českými lidmi... Přál bych si, aby naši sochaři vymodelovali pro veřejná loutková divadla typické české loutky, českého sedláka s panímámou, českého čerta i kašpárka...“ vyzýval ve svém článku O poslání loutek v umělecké výchově v roce 1912 loutkářský propagátor Jindřich Veselý. Tehdy ještě netušil, jakou odezvu bude jeho osvětová činnost mít mezi výtvarníky. Už téhož roku se na sv. Mikuláše objevily první modelované loutky „alšovky“, jejichž autorem byl pedagog a loutkář Karel Kobrle, spoluzakladatel Českého svazu přátel loutkového divadla. Jednalo se o plastické, 25 cm vysoké loutky vyrobené podle kreseb Mikuláše Alše. První plošné loutky velikosti 18 cm pro děti své bytné namaloval Aleš roku 1877, o pár let později vytvořil 26 cm vysoké, uhlem kreslené a poté kolorované loutky pro své vlastní děti. Díky zapojení významných umělců té doby mají Alšovy loutky velmi kvalitní a přitom technicky jednoduché provedení, vyznačují se neproporčním poměrem hlavy a těla, téměř až jednoduchou modelací a naproti tomu detailním kostýmováním. Výroby prvních loutek

se ujal v roce 1912 Loutkářský závod Antonína Münzberga, nejstarší český výrobce sériových loutek a dekorací pro rodinné loutkové divadlo. Na návrzích svých loutek spolupracoval se známými umělci, jako byli řezbáři Josef Chochol, Karel Krob či Rudolf Bouček a malíři Karel Štapfer, Svato-pluk Bartoš a Eduard Christián. Obrovská popularita domácího loutkového divadla v období první republiky byla podnětem pro vznik doslova loutkářského průmyslu v českých zemích. Nejznámějšími producenty průmyslových loutek u nás byli: Antonín Münzberg, Modrý & Žanda, firma Jana a Elišky Králových s ochrannou značkou JEKA, firma APAS – Anna Preclicková a synové, pražské nakladatelství A. Storch syn. Existovala i řada men-

ších výrobců, kteří podomácku vyráběli „pimprlata“ pro své děti a známé. Například Antonín Smeták z Příbrami, který řezal hlavně betlémy, ale i postavy svatých – od malých plastik až po sochy v nadživotní velikosti a loutky. Výsledky práce tohoto skvělého řezbáře se dnes pyšní mnoho sakrálních staveb, a to nejen na Příbramsku. Na jeho loutkách je zajímavé držení hlavy a konturování obličeje, které často připomíná právě figury z betlémů.

Popsat podrobněji celou historii Alšových loutek pře-

sahuje možnosti našich novin. Nejedná se jen o příběhy samotných loutek. Nesmíme zapomenout na významnou osobnost českého loutkářského umění, Jindřicha Veselého, který organizoval výzkum, výstavy a loutkářská setkání. Spoluzakládal Český svaz přátel loutkového divadla a od roku 1912 vlastním nákladem vydával časopis *Český loutkář*, nejstarší loutkářské periodikum na světě, které vychází dodnes. V historii „pimprlat“ najdeme i stinné stránky. Například osud nejstaršího českého výrobce loutek, firmy Antonína Münzberga, se uzavřel roku 1950 Münzbergovou smrtí. Jeho synovi již nebylo umožněno v tomto podnikání pokračovat, a tak všechny formy nutné pro výrobu zničil. Dnes jsou původní Münzbergovy loutky a divadla mezi odborníky značně ceněny i přesto, že šlo o sériovou výrobu.

Svět Alšových loutek pomáhá zachraňovat pro další generace i dlouholetý sběratel Miroslav Nop ze Samotíšk, který svůj byt proměnil v říši „pimprlat“. Velkou oporou nejen při opravování loutek podle původních předloh, ale i hraní pohádek pro děti má ve svojí manželce, která se stará zejména o rozsáhlou garderobu pro loutky.

Ve spolupráci s Vlastivědným muzeem v Olomouci pro nás manželé Nopovi připravili samostatnou výstavu „alšovek“ a několika domácích loutkových divadel. Výstava bude zahájena 20. října 2017 a potrvá do konce

roku. Pokud budete mít štěstí, můžete se na výstavě seznámit přímo se samotným sběratelem v rámci komentovaných prohlídek, a to bude určitě zážitek pro všechny generace návštěvníků. Z výstavy určitě neodejdete s prázdnou, Miroslav Nop pro návštěvníky připravil několik DVD známých pohádek v provedení Alšových loutek z dílny Antonína Münzberga.

O své zálibě Miroslav Nop mimo jiné prozradil: „Loutky, to je láska od dětství. Když jsem byl ve druhé třídě, přijelo do Hodolan loutkové divadlo, které údajně vedla vnučka Matěje Kopeckého. V kostele hráli Zlatovlásku metrovými loutkami a moc se mi to líbilo. Po představení mi paní, co vedla kašpárka, posadila loutku na klín. Ještě ten den jsem řekl našim, ať mi koupí loutkové divadlo. Samozřejmě, že nekoupili, nebyly peníze. Pak mi ale jednou babička koupila malé divadélko s loutkami na drátku, a s tím jsem si vyhrál značně. Měl jsem čtyři

dekorace kulis a ostatní jsem si domaloval. To bylo totiž přesně to, o čem loutkové divadlo je – rozvíjelo to dětskou dušičku a fantazii. Později, zhruba ve dvanácti, třinácti letech jsem začal s klukama jezdit se sběrem, vydělal jsem si nějaké peníze a v Hodolanech v bazaru jsem našel „pimprlata“ na nitích, jednu za tři kačky. Brzy jsem měl pět loutek a další jsem začal dostávat třeba k vánocům, a tak se postupně sešla i čarodějnice nebo třeba kašpárek. V pubertě mě to pak přestalo bavit, na první místo se dostala muzika. Dal jsem si inzerát a prodal jsem „pimprlata“ někomu na Slovensko za čtyři stovky. Ale úplně jsem od loutek neutekl, během střední školy jsem spolupracoval s Kašpárkovou říší s panem Štěrbou, mluvil jsem hlasy těch postaviček. Dnes už se to natáčí dopředu, během představení se pouští záznam, protože nejsou lidi. Hrál jsem v Kašpárkově říši asi dvě sezóny. Osudový okamžik přišel přibližně v pětadvaceti. Ženil jsem se, zařizovali jsme se a našel jsem inzerát jedné paní, že prodává pračku a loutky. Když jsem tam přijel, viděl jsem vedle pračky ležet krabici Alšových loutek, některé byly v pořádku, do jiných se už pustili moli. Koupil jsem celou krabici, ale bez pračky.

Musím přiznat, že v té době jsem o „alšovkách“ nevěděl spoustu věcí. Tyto loutky mají úžasnou fyziognomii, jsou malebné a krásné. Když počátkem dvacátého století vznikl Svaz přátel loutkového divadla, byl jeho členem i Mikoláš Aleš. A ten pocházel ze stejné vesnice jako Matěj Kopecký. Byl tím divadlem tak silně ovlivněný, že ty loutky maloval a podle jeho akvarelů později vznikly skutečné loutky. Vyráběly se od roku 1912, měly sádrové hlavičky otiskované do formy. Zpočátku byly při výrobě problémy s formami, ale už někdy kolem roku 1918 existovalo asi šedesát druhů těchto loutek a šly do prodeje. Poté, co jsem koupil pračku, stal jsem se opět sběratelem. Vytiskl jsem a rozvěsil po celé Olomouci plakát, že

koupím nepotřebné loutky. Pak se mi už ozývali lidé z celé republiky, jezdil jsem si pro loutky i do Plzně nebo do Prahy. Mnohdy jsem si připadal jako Cimrman. Někdy jsem přišel a dozvěděl jsem se, že „zrovna včera jsme to vyhodili!“ Ale byla to doba, kdy se daly loutky pořídit doslova za drobné. V Plzni jsem koupil sadu Münzbergových loutek, stovku za kus, protože tomu pánovi to ve starožitnictví nechtěli vzít. Loutky kupuji dodnes, ale doba už je jiná a lidi mnohdy nevědí, co ještě by si za loutky řekli. Minule pán v Praze mi chtěl prodat sadu loutek za osmdesát tisíc. Řekl jsem, že mám deset. Nakonec mi je prodal. Loutky dnes sbírám s motivací, aby naše kulturní dědictví vůbec zůstalo doma, v České republice. Jinak by to všechno skoupili turisté ze zahraničí. Sbíráím loutky předválečné výroby, se kterými ve svém studiu vyrábíme s partou rodinných příslušníků a přátel loutkové pohádky. Máme natočeno několik titulů: Červená Karkulka, Dlouhý, Široký a Bystrozraký, O perníkové chaloupce, Kašpárek v pekle, Čerta Káča, O princezně Solimánské, O Šípkové Růžence. Divadlo hrajeme ve školkách, na různých dětských dnech a všude tam, kde o nás mají zájem. Víte, když slyším po roztažení opony z obecnstva krásné „Jéé...“, vím, že loutkové divadlo má stále ještě smysl.“

Na loutky do Vlastivědného muzea vás srdečně zve Miroslav Nop.

Vyprávění zapsal František Ryšánek

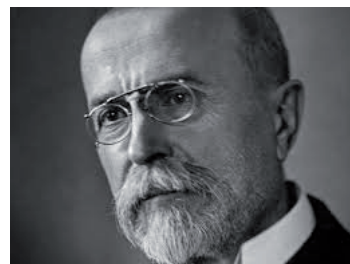
80. výročí úmrtí T. G. Masaryka

Dne 14. září 2017 jsme si v Holici snad až velmi tiše připomněli 80. výročí úmrtí T. G. Masaryka, prvního prezidenta Československé republiky. Díky pozornosti učitelů a žáků naší školy byl holický pomník svědkem skromného připomenutí tohoto výročí.

O úctě holických občanů v minulosti svědčí skutečnost, že pomník T. G. Masaryka byl v parku měšťanské školy odhalen necelý rok po jeho smrti, tj. v srpnu 1938. Ještě v témže roce byl schválen výnos Ministerstva školství a národní osvěty, na základě kterého směla škola používat čestný název Masarykova měšťanská škola. Díky nepřízní osudu byl pomník odhalován ještě dvakrát. Nejdříve hned po druhé světové válce, podruhé v roce 1968, kdy byl opraven a v den padesátého výročí vzniku Československé republiky postaven na školní nádvoří. Zasloužili se o to Zdeněk Vychodil, Klement Pavlica a František Šnajdr, kteří bustu odvezli na opravu

k jejímu autorovi Juliovi Pelikánovi. Ten pak vybral vhodné místo pro své dílo. K tomuto odvažnému činu došlo 28. října 1968, tedy více než dva měsíce po obsazení země ruskou armádou. Holice byla jednou z mála vesnic, kde pocta prezidentu Masarykovi zůstala veřejnosti na očích.

Amatérské fotografie jsou právě z 28. října 1968 a ukazují, kolik místních obyvatel se přišlo v Holici poklonit památce prvního prezidenta a jak významný je to pomník.

František Ryšánek

Foto: Ladislav Zahradník

Minulost, přítomnost a budoucnost Základní a mateřské školy Olomouc-Holice

V loňském roce jsme společně oslavili 80. výročí otevření měšťanské školy v Holici, dnes budovy 2. stupně. Z dochovaných zpráv a vzpomínek pamětníků víme, že na tu dobu se jednalo o moderní budovu, byť z dnešního pohledu vyvolává zmínka o její hlavní vymoženosti – školním rozhlase – úsměv na tváři.

Je až neuvěřitelné, v jak zoufalém stavu byly školní budovy koncem osmdesátých let. Do střež zatékalo, okapy byly dřevé, svody žádné nebo prorezlé, okna se nedala dovírat, půdní okna byla beze skel, před budovou 2. stupně vedla „polňačka“ a okolí budovy bylo naprosto zanedbané.

Z vyprávění ředitele školy Mgr. Mojmíra Chytila se dovídáme, kolik práce se za posledních 30 let v rámci školy vykonalo. Opraveny byly střechy, okapy a svody, fasáda budovy prvního stupně, kanalizace, sportovní a dětské hřiště, přístupové cesty, park a hrací prostory v mateřské školce, byly provedeny úpravy parku a osazena nová okna i vstupní dveře. Každý, kdo má starší dům, si dokáže představit, co to znamená – holická základní a mateřská škola spravuje celkem 5 dosti velkých objektů.

Veškeré tyto opravy a vybavení stály spoustu sil, trpělivosti, běhání, promýšlení a nervů. Samozřejmě také obrovské finanční náklady. Velké díky patří odboru školství Magistrátu města Olomouce. Je stále co promýšlet, opravovat a budovat. Požadavky na vzdělávání se mění, ceny energií nás nutí přemýšlet o úsporných opatřeních a hlavně v posledních letech opět vzrůstá počet dětí. Nakonec i Holice samotná se stále rozrůstá, vznikají zde nové ulice rodinných domů. Ve školních budovách mají své zázemí městská knihovna, ordinace dětského lékaře, klub seniorů, skauti a o tělocvičnu se celoročně dělí hned několik spolků.

V souvislosti se zahájením školního roku jsme se zeptali Mgr. Mojmíra Chytila, jaká překvapení „v dobrém“ připravila holická škola pro své žáky před prvním zvoněním?

Na období letních prázdnin se každoročně plánují práce, které se za plného provozu realizovat nedají. Sice to může navenek vypadat, že žáci i prostory školy dostanou „volno“, ovšem opak je pravdou! O prázdninách vždy začíná nejhektičtější období oprav a velkých změn. V tomto roce prodělal asi největší proměnu prostor před tělocvičnou v budově 2. stupně. Místo, které nejvíce využívají žáci 1. stupně pro odložení svých věcí, aby pak mohli v pohodlí odejít do školní jídelny a vyčkat na oběd, se o letošních prázdninách výrazně změnilo k lepšímu. Nejprve bylo položeno nové linoleum, dále byl tento prostor kompletně přebudován. Staré lavice a věšáky s háčky byly vyměněny za dva nové „boxy“, kam žáci bez problémů odloží svoje věci (oblečení, aktovky). Prostor je úhlednější a opticky větší. Celková rekonstrukce dopomohla k tomu, že žáci 1. stupně, kteří přicházejí na oběd, a žáci 2. stupně, kteří čekají na hodinu tělesné výchovy, se bez problémů

míjí. Nedochozí k přeskokování aktovek a tvoření front, zmizel dříve běžný chaos.

Dále v období prázdnin proběhly akce spojené s výmalbou tříd a chodeb. Na řadu přišly i ty učebny, které na rekonstrukci čekaly již delší dobu. V některých třídách došlo k výměně podlahové krytiny, byly opraveny schody do kotelný 2. stupně a fasáda na budově školní družiny, došlo k výměně některých umyvadel a obkladů, v mateřské škole byla celkově opravena kuchyňka v jednom oddělení a všechna pískoviště. V kotelně 2. stupně byly firmou Olterm nainstalovány nové kotle.

Nesmíme také zapomenout na pořízení nového vybavení do tříd a oddělení školní družiny.

V závěrečném srpnovém týdnu si pak třídní učitelky převzaly vylepšené učebny a připravily je na první školní den. O výzdobu chodeb a společných prostor na jednotlivých budovách základní školy se opět postarala Mgr. Ludmila Moupicová. Její nápaditá výzdoba lahodí očím všech, ať už se jedná o vyučující, žáky či rodiče, kteří své děti doprovázejí do školních lavic.

A co čeká žáky během následujícího školního roku?

Samozřejmě výuka, ale mohou se těšit i na různé vzdělávací akce zpestřující výuku jednotlivých předmětů. Půjde o zeměpisné pořady, dějepisné výstavy, interaktivní školní programy zaměřené na výuku přírodopisu, fyziky, chemie a dalších předmětů. Svou tradici mají také různé akce zaměřené na prevenci rizikového chování dětí, například pravidelné besedy s příslušníky městské policie a kurátory mládeže nebo preventivní programy pořádané Krajskou hygienickou stanicí v Olomouci. Žáci 9. ročníku každoročně navštěvují burzu středních škol Scholaris, účastní se také besedy zaměřené na volbu povolání na Úřadu práce. Díky spolupráci s Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou Ostrava se žáci 7. a 8. ročníku zúčastní projektového dne zaměřeného na oblast kybernetiky a biomedicínského inženýrství. Není toho málo a žáci se mají jistě na co těšit.

Zpráva o zateplení tělocvičny potěší nejen maminky dětí, ale i všechny holické sportovce a členky Bílého Jeřábu. Děkuji panu řediteli za odpovědi a holické škole držíme palce.

Co podle Vašeho názoru škola v současné době nejvíc potřebuje?

V první řadě se jedná o zateplení budovy druhého stupně a tělocvičny. Oba prostory by se měly samozřejmě dočkat i nové fasády. Na základě mé žádosti na Magistrátu města Olomouce bylo toto již zařazeno do předběžného plánu investičních akcí na rok 2018. Tento projekt je v současné době ve fázi projednávání u zřizovatele a doufám, že bude uskutečněn opravdu již v roce 2018.

Druhou velkou akcí je vybudování odborných učeben fyziky, chemie a ICT. Tato akce je ve fázi projednávání na odboru školství Magistrátu města Olomouce a projekt je již hotov. S realizací projektu by se mělo začít v roce 2018.

Mgr. Lenka Černá, František Ryšánek
Foto: Ing. Petr Šafránek

Terakotová armáda v Olomouci

Terakotová armáda, mauzoleum prvního císaře dynastie Čchin, zavítala do Olomouce. Tyto detailně propracované repliky památky světového dědictví UNESCO byly k vidění od 17. srpna do 24. září v prostorách Výstaviště Flora Olomouc. A jelikož žáci 6. a 7. ročníku základní školy mají rádi nové výzvy, s nadšením navštívili prostory této výstavy. Zde na ně čekal dokument, ve kterém se seznámili se všemi důležitými informacemi o této památce. Poté pro ně byl přichystán pracovní list, jenž sloužil k rozšíření dosavadních znalostí. Žáci odpovídali na různé otázky související s výrobou samotné armády, poradili si i s otázkami z oblasti zeměpisu a samozřejmě dějepisu.

Nakonec tedy můžeme konstatovat, že všem zúčastněným se výstava moc líbila a ti, kteří nestihli prostory olomoucké Flory navštívit, mohou litovat a doufat, že v brzké době se opět výstava vrátí s dalšími novinkami do Olomouce.

Mgr. Lenka Černá,
Mgr. Lenka Háňková

Třetiligový tým HFK povede opět Leoš Kalvoda

Po už avizované dohodě o ukončení působnosti hlavního trenéra Romana Sedláčka u „A“ týmu vedení klubu oznámilo jméno trenéra, který nově převezme jeho vedení. Stal se jím trenér **Leoš Kalvoda**, který zná prostředí týmu už ze svého dřívějšího působení v holickém klubu.

Trenérovi Romanu Sedláčkovi chceme tímto poděkovat. Tým zažil výbornou přípravu a hlavně vstup do poháru MOL Cupu, kdy dokázal přejít přes prvoligový tým Zbrojovky Brno a následně v prvním kole zvítězil vysoko nad Otrokovci. Bohužel poté přišlo horší období, ze kterého se tým nedokázal otřepat. Proto také došlo k vzájemné dohodě a ukončení spolupráce vedení klubu a trenéra. Trenérovi Sedláčkovi přejeme mnoho úspěchů v další trenérské cestě a ještě jednou děkujeme.

Nového trenéra představilo vedení klubu hráčům v kabině na prvním společném tréninku.

Leoš Kalvoda začal trenérskou kariéru v roce 1995 jako asistent trenéra v Olomouci; od července 2000 vedl první tým jako hlavní kouč. Mužstvo dovedl ke 3. místu v lize, ale v dalším ročníku nedokončil ani podzim, když sám rezignoval. V zimě 2002 převzal Žilinu, vyhrál s ní titul, ale v srpnu byl odvolán, když neuspěl v boji o Ligu mistrů. V prosinci 2002 se stal koučem Hradce, kde vydržel do září 2003. Od března 2004 vedl HFK Olomouc, kde se zpočátku dělil o kompetence rovným dílem s Vítězslavem Koldou. V lednu 2008 ho angažovalo Slovácko, ale už po půl roce odešel do Karviné. V dubnu 2010 byl odvolán. Rok 2012 začal v divizním Prostějově, v létě převzal druholigové Znojmo. Tým dovedl v roce 2013 k historickému postupu do první ligy. Po sestupu přesídlil do Olomouce, kterou dovedl do první ligy, ale po nepovedeném vstupu do sezony v říjnu 2015 skončil. Poté vedl druholigový Frýdek-Místek, ale v srpnu 2016 zamířil do Mladé Boleslavi jako nástupce nového reprezentačního kouče Karla Jarolíma. Na jaře 2017 se zde loučil s bilancí šesti výher, čtyř remíz a čtyř porážek.

Přejeme hodně sil do dalších bojů třetí ligy MSFL.

Novým partnerem našeho klubu se stala společnost SIGMA PUMPY HRANICE.

Holické léto...

Mirek Marusjak

FUKSÁRNA

Modré nebe
jak chlápek v ČD mundúru
(trošinku čistší)
se zrcadlí na hladině
Semafor srpnového slunce
vykouzlil pro rychlík návštěv stůj
Na rozložených dekách
jak na rozpálených plotnách
pod vrstvou ochranných faktorů krému
se grilují lesknoucí těla
(o kousek dál zase kabanos)
Přijíždí na kole
s vlasy vlajícími jako Magdě Vašáryové
ve filmu Postřižiny
Pečlivě skládá plátěnou květovanou sukni
Na kalhotkách bílých jako pěna piva
(co se točí v bufetu do kelímků)
svítí jasně červený nápis SUNDAY
a ona si je skutečně sundala
(i když byla středa)
Přetáhla tričko přes hlavu
a nahá jako bohyně Afrodité
vstoupila do vody
Vyslouží si obdivné pohledy mužů
a přezíravé opovržení jejich manželek
s poznámkou „Kam hledíš starý kozle?!“
uštěďují protějškům dlobouance loktem
Z rychlíku stojícího na trati
se ozval skandovaný aplaus
Tiše a bez potlesku
se nořím do chladivé vody
(co kdyby se topila
a potřebovala první pomoc)

Heřmánek a Sedmikrásky

Na sklonku června 2017 navštívily Rodinné centrum Heřmánek „Sedmikrásky“, dětský folklórní soubor, působící jako součást Národopisného souboru Týnečáci z Velkého Týnce. Co předvedli? Bohaté kroje, hanácké lidové písně a tance, ale hlavně spontaneitu a radost. Přestože s sebou nepřivezli vlastní lidovou muziku, se kterou Týnečáci pravidelně vystupují, hernu RC Heřmánek rozezvučeli hravě. „Sedmikrásky jsou moje ‚srdeční záležitost‘,“ udává Radka Ševelová, jedna z vedoucích souboru, „mnoho let zpívám a tančím s Týnečáky a možnost předávat nadšení pro lidovou hudbu mě nesmírně naplňuje. Děti jsou ve svém projevu kouzelné a prýští z nich energie, kterou my starší mnohdy tak trochu ztrácíme,“ dodává Ševelová. Soubor se setkává 1× týdně ve Velkém Týnci a jsou do něj vítáni chlapci a děvčata od 5 let. „Nikdy není pozdě začít s něčím tak krásným, jako je lidová hudba a tanec. Děti se naučí taneční kroky, zazpívají si a získají nové kamarády a kamarádky,“ udává vedoucí souboru. Nedovedete si představit svou dceru či syna v hanáckém kroji? Přijďte se podívat a nasát příjemnou atmosféru zkoušek, které probíhají každé úterý od 15.30 ve společenském domě ve Velkém Týnci. Malí i velcí zájemci o lidovou hudbu a tanec jsou srdečně vítáni.

Heřmánkovská burza má tradici

Rodinné centrum Heřmánek zve všechny rodiče i prarodiče na tradiční burzu dětského podzimního/zimního oblečení a vybavení pro děti a mládež, která se uskuteční v sobotu 21. října 2017 od 8.30 do 11.00 v suterénu MŠ Holice. Tradice v pořádání burzy byla založena v roce 2009 a stále trvá. Prodat a nakoupit zde můžete oblečení, boty, hračky, kola, brusle, lyže, kočárky atd. „Burzu jsme v centru ‚rozjižděli‘ v době, kdy byly naše děti malé a potřeba prodeje a nákupu rychle se měnících velikostí oblečení, bot a vybavení byla velická. Nyní již naše děti odrostly, ale potřeba prodat to, co již doma zabírá místo, a naplnit šatník něčím ‚novým‘ mezi rodiči stále trvá. Také proto v pořádání burzy pokračujeme,“ udává PhDr. Petra Tenglerová, jedna ze zakladatelek Rodinného centra Heřmánek. V loňském roce bylo při burze evidováno 49 prodávajících

a 2 210 položek k prodeji. Prostor je relativně malý, ale při dobré organizaci a pomoci řady dobrovolnic pojme mnoho zboží i nakupujících. Burza je nejen místem prodeje a nákupu, ale také setkání. „Často zde kromě pravidelných klientů potkáváme rodiče, kteří chodili do Heřmánku před řadou let, maminky, které v centru pomáhaly vytvářet program, či studentky, které v Heřmánku ‚dobrovolničily‘ a nyní již nakupují vybavení pro svá batolátka. Je to radost,“ dodává P. Tenglerová. Přijměte pozvání i Vy a přijďte, zboží bude jako vždy dost! Více k organizaci burzy a podmínkám prodeje na www.rc-hermanek.cz.

Naši jubilanti

Alois Fridrich	Václav Jorňiček	Marie Morbitzerová	Hana Šafránková
Ludmila Hausnerová	Ludmila Konečná	Jiřina Navrátilová	Marie Šlosarová
Jindřiška Houšťavová	Hedvika Kratochvílová	Jarmila Opravilová	Mojmír Štěpánek
Jaroslav Hrouza	Blanka Kvapilová	Petr Pačes	Ludmila Valentíková
Jiří Jahoda	Jiřina Lebová	Stanislav Pazderka	Pavla Víchová
Václav Janošík	Zdenka Marusjaková	Hana Procházková	Mária Začková
Jiří Jarmar	Emilia Mazániková	Marie Rožnovská	Ludmila Zdražilová

Zvláště významné výročí slaví

Alois Frank

Milada Nováková

Radko Novotný

Do dalších let přejeme všem jubilantům pevné zdraví, spokojenost, mnoho lásky a úcty nejen nejbližších, ale i nás všech.

Blahopřejeme!

Spolek pro
HOLICKÝ LES

Rodinné centrum
Heřmáněk
jako doma

JUNÁČKY
VÁTRÝ

DRAKIÁDA

v Holickém lese

Kdy? 7. 10. 2017 od 15 do 18 hod.
Kde? na polní cestě z ulice Šlechtitelů směrem k železniční
S sebou zhotovené draky. Občerstvení zajištěno.

Zájemci o pravidelné zasílání novin Naše Holice v elektronické podobě nechtě se přihlásí na e-mailové adrese info@naseholice.cz